

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Týždeň 24.

DNES: **JEDENÁSTA NEDEĽA CEZ ROK**

13. 6. 2016 - 19. 6. 2016

POSVÄTME KAŽDÝ TÝŽDEŇ ROKU MILOSRDENSTVA ASPOŇ JEDNÝM SKUTKOM MILOSRDENSTVA!

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 13. 6. 16	SV. ANTON PADUÁNSKY, KŇAZ A UČITEĽ CIRKVI, SPOMIENKA	+ Jozef Vraňák, František Tondra, Ján Zentko	18.00	17.30	
UTOROK 14. 6. 16	FÉRIA				
STREDA 15. 6. 16	FÉRIA	+ Jozef Ťasnocha, Jozef Kurčina, rod. Kytkova	18.00	17.30	
ŠTVRTOK 16. 6. 16	FÉRIA				
PIATOK 17. 6. 16	FÉRIA	+ Jozef Frčo, rod. Bečkova, Somorčíkova	18.00	17.30	
SOBOTA 18. 6. 16	FÉRIA	Sobášna sv. omša	15.00		Fajber - Frčová
NEDEĽA 19. 6. 16	DVANÁSTA NEDEĽA CEZ ROK	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 13. 6. 16	SV. ANTON PADUÁNSKY, KŇAZ A UČITEĽ CIRKVI, SPOMIENKA				
UTOROK 14. 6. 16	FÉRIA	Pod'. za 50 r. sobáša Emil a Jozefína Jurky	18.00	17.30	
STREDA 15. 6. 16	FÉRIA				
ŠTVRTOK 16. 6. 16	FÉRIA	+ rod. Voškova, Bereňova, Fejova	7.00		
PIATOK 17. 6. 16	FÉRIA				
SOBOTA 18. 6. 16	FÉRIA	+ rod. Tomčíkova, Žufova, Miroslav Líška	18.00	17.30	
NEDEĽA 19. 6. 16	DVANÁSTA NEDEĽA CEZ ROK	Pod'akovanie za dar kňazstva	8.30		

Oznamy

- Vo štvrtok sv. omša vo Vasiľove bude ráno o 7.00 hod., nakoľko popoludní je diakonská vysviacka v katedrále v Spišskej Kapituli o 15.00 hod. Kňazská vysviacka je v sobotu o 10.00 hod.
- Primície budú v nedeľu 19.júna v Nižnej o 10.00 hod., v Dolnom Kubíne o 10.00 hod. a v Rabči o 11.00 hod.
- Upratovanie kostola : Babín : 248 - 262
Vasiľov: Jana Baraniaková, Mária Žofajová, Petra Romanová,
Mária Bereňová, Helena Kotúľová, Daniela Škombárová

Sviatosť manželstva chcú prijať:

Andrej **FAJBER**, syn Jána a Ivety rod. Kubekovej, narodený – Dolný Kubín a bývajúci- Pribiš
a Michaela **FRČOVÁ**, dcéra Petra a Daniely rod. Bečkovej, narodená – Dolný Kubín a bývajúca-**Babín**
Ohlasujú sa 3. raz

Kto by vedel o nejakej manželskej prekážke, je to povinný ohlásiť na farskom úrade.

Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nového týždňa !

BRÁNA MILOSRDENSTVA V RODINE II.

Kresťanská rodina sa učí milosrdenstvo od Svätej nazaretskej rodiny. Medzi hlavné znaky Svätej rodiny treba započítať milosrdenstvo. V nazaretskom dome bývali pod jednou strechou tri milosrdné srdcia: Jozefovo, Máriino a nadovšetko Ježišovo.

Ježiš Kristus prišiel na svet ako ohlasovateľ a služobník Božieho milosrdenstva voči ľuďom. Všetko, čo urobil pre dobro ľudstva, je prejavom jeho nesmierného milosrdenstva. Možno smelo povedať, že v Nazaretskej rodine sa ubytovalo samo Božie milosrdenstvo z neba, ktoré dostalo meno Ježiš. Jeho rodičia sa postavili do jeho služieb a naučili sa od neho milosrdenstvu. Zvlášť treba vyzdvihnúť črtu milosrdenstva v Máriinej tvári a vo všetkom jej správaní.

Hoci sú evanjeliá skúpe na správy o Panne Márii a jej živote, predsa z toho, čo nám evanjelisti zaznačili, si môžeme utvoriť obraz o milosrdenstve Ježišovej a našej Matky. Evanjelist Lukáš napísal: „V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu.“ (Lk 1,39) V jej ponáhľaní sa k príbuznej Alžbete aj bez veľkého uvažovania postrehneme Máriin súcit a ochotu poslúžiť tej, ktorá potrebovala pomoc. Jej pobyt u Alžbety je konkrétnym prejavom milosrdnej lásky Panny Márie voči človekovi. Pre Pannu Máriu bolo prirodzené a samozrejme postrehnúť, že ju niekto potrebuje a ponúknuť svoju pomoc. Ešte zreteľnejšie táto Máriina črta milosrdenstva vystupuje do popredia na svadbe v Káne Galilejskej. Svätý Ján apoštol, ako očitý svedok tej udalosti uvádza: „Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú vína.“ Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina. „Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“ (Jn 2,1-5)

Mária dobre poznala Ježiša a bola si istá, že niečo urobí v prospech ľudí, ktorí sa ocitli v trápnej situácii. Ale aj Ježiš dobre poznal svoju matku a vedel, že jej orodovanie za svadobčanov vytrysklo z jej milosrdného a súcitného srdca, preto neodmietol jej prosbu. Na jej orodovanie urobil prvý zázrak, ktorý je skrz-naskrz gestom jeho solidarity s rodinou svadobčanov a milosrdenstva k ľuďom.

Kresťanská rodina sa učí od Svätej rodiny tomu postojovi voči biednym, opusteným a odkázaným na ľudskú pomoc. Milosrdenstvo kresťanskej rodiny má dve sféry uplatnenia. Vo vnútri rodiny je to postoj milosrdnej lásky voči domácim, každého voči každému v dome. Milosrdenstvo potrebujú aj ľudia za hranicami našej rodiny. Sú to mnohí opustení, bezdomovci, chorí a nešťastní ľudia, ktorí na prahu nášho domu čakajú, že im pomôžeme.

Naše milosrdenstvo voči ľuďom v spoločnosti má meno aj „solidarita“. Kresťanská rodina cíti spolupatričnosť s inými rodinami a je solidárna s chudobnými a odkázanými na pomoc. Solidarita pochádza z ľudského a kresťanského bratstva a prejavuje sa najmä v spravodlivom rozdeľovaní dobier a v spoluúčasti na odstraňovaní nerovností medzi ľuďmi. I napriek tomu, že sú si všetci ľudia rovní, čo do ľudskej dôstojnosti a majú rovnaké práva, sú a budú medzi nimi aj rozdiely. Nie všetci sú rovnako zdraví, nie všetci sú rovnako úspešní a nie všetci sú v rovnakej sociálnej situácii. Rozdiely medzi ľuďmi patria do Božieho plánu. Boh chce, aby sme sa navzájom potrebovali. Rozdiely majú pobádať k láske a k solidarite.

Rozličné rozdiely medzi ľuďmi sú často príčinou javu diskriminácie. Diskriminácia je porušovanie spravodlivosti, keď sa niektorým ľuďom upierajú základné ľudské práva a účasť na spoločnom dobre pre ich pôvod, farbu pleti alebo náboženské presvedčenie. Diskriminácia môže mať rozličné podoby a dôvody. Kresťanovi je takýto spôsob správania cudzí a neprijateľný. Každá diskriminácia je hriechom a je nezlučiteľná so spravodlivosťou a kresťanskou láskou. Kresťania sú vždy na strane tých, ktorým ubližujú. Keď vidia bezprávie, vedia sa zastat' slabších a podať im pomocnú ruku. Odsudzujú a odmietajú každú formu porušovania základných ľudských práv a znevažovania ľudskej dôstojnosti. Pri stretnutí s biedou ľudí vo svete pamätajú na Ježišove slová: „Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Mt 25, 40)

(12. júna 2016 - 11. nedeľa cez rok)
Jubileum milosrdenstva chorých a hendikepovaných
Chorí zobrazujú tvár trpiaceho Krista

Dnešná 11. nedeľa cez rok je podľa želania Svätého Otca Františka venovaná chorým ako Jubileum milosrdenstva chorých a zdravotne znevýhodnených ľudí vo svete. Túto skupinu našich bratov a sestier považujeme za privilegovaných adresátov nášho milosrdenstva a skutkov dobročinnnej lásky.

Choroby a trápenie sú stálym sprievodcom ľudského života na zemi. Prišli na svet pre hriech. Bolesť je daň, ktorú človek platí za porušenie Božieho poriadku. Choroby majú v našom živote veľmi významnú úlohu. Pripomínajú nám pomínutelnosť pozemského života. Sú znakom a predzvesťou blížiacej sa smrti. Upriamujú nás na pravé a večné hodnoty. Prehlbujú v nás pocit závislosti na druhých ľuďoch a približujú nás k Bohu.

Choroby sa môžu pre nás stať pomôckou na ceste do neba, ak ich vieme kresťansky prijať a prežívať. To je vtedy, keď si v chorobe počíname trpezlivo a odovzdane do vôle Božej. Trpezlivosťou premieňame chorobu na zdroj zásluh. Ňou sa naša bolesť stáva svedectvom lásky k Bohu i k ľuďom. Trpezlivé znášanie chorôb môže byť aj úkonom pokánia, ktorým sa očisťujeme od hriechov a dávame za ne vynáhradu.

Pán Ježiš svojím umučením posvätil ľudské choroby a trápenia. Dal im nový zmysel a hodnotu. Povýšil bolesť na vykupiteľské utrpenie. Podľa jeho vzoru premieňame naše choroby na spásonosnú činnosť. Robíme to tak, že sa v chorobe pridružujeme ku Kristovmu utrpeniu a obetujeme ju za spásu svoju a blížnych. Sv. Pavol apoštol napísal: „Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkvi.“ (Kol 1, 24)

Hoci nám choroby pomáhajú na ceste k Bohu, dobrovoľne ich nevyhladáme ani sa im nepodávame. Viedeme s nimi zápas - staráme sa o zdravie a ak upadneme do choroby, vyhladáme lekársku pomoc.

Pán Ježiš veľmi miloval chorých a trpiacich. Podľa jeho vzoru sa k nemocným správa aj kresťan. Stará sa o ich dobro a v utrpení im slúži a pomáha. V chorých a utrápených ľuďoch vidíme vždy tvár trpiaceho Krista a veľkodušne im slúžime. Ved' utrpenie chorých sa nás bezprostredne dotýka. Sme údmi toho istého tela Cirkvi. Preto ich bolesti sú aj našimi bolesťami. Ako sa len dá, snažíme sa chorým zmierňovať bolesť a umenšovať utrpenie. Sme voči nim pozorní, ohľaduplní a najmä trpezliví. Naša láska ku chorým pamätá aj na ich duchovné dobro.

Osobitnú úctu a lásku si zasluhujú tí chorí bratia a sestry, ktorí trpia nejakým telesným alebo duševným postihnutím. Telesne postihnutý je osoba s nejakou vrodenu alebo získanou chybou pohybového ústrojenstva alebo poškodením nervového ústrojenstva. Často prichádzame do styku s našimi vozíčkarmi, ktorí sú odkázaní používať tieto zdravotnícke pomôcky k svojmu každodennému životu. Niekedy sa môže jednať o poškodenie zraku, čiže o nevidiacich alebo slabo vidiacich, inokedy sa postihnutie prejavuje hluchotou alebo aj nemotou, že človek nevie hovoriť a podobne. K tejto skupine telesne postihnutých treba započítať aj osoby, ktoré trpia na rozličné duševné choroby. Jestvuje veľmi veľa rôznych typov postihnutia, a treba povedať, že je medzi nami aj veľa našich ľudských bratov a sestier, ktoré trpia nejakou formou postihnutia. Všetky tieto osoby sú predmetom našej milosrdnej lásky. V nich osobitným spôsobom my kresťania máme vždy vidieť tvár trpiaceho Krista a preukazovať im úctu a opravdivú lásku.

Pán Ježiš na chorých nezabudol. Ustanovil pre nich sviatosť, ktorou im chce pomáhať a byť s nimi aj v ich utrpení. Túto sviatosť voláme sväté pomazanie. Zveril ho Cirkvi, ktorá ho službou kňazov udeľuje chorým. Sväté pomazanie je sviatosť úľavy a posily pre chorých. O tejto sviatosti vydáva svedectvo svätý apoštol Jakub: „Je niekto z vás chorý? Nech si zavolá starších Cirkvi; a nech sa nad ním modlia a mažu ho olejom v Pánovom mene. Modlitba s vierou uzdraví chorého a Pán mu ulaví; a ak sa dopustil hriechov, odpustia sa mu.“ (Jak 5, 14 - 15)

Sviatosť pomazania chorých považujeme za veľký dar Božieho milosrdenstva. V nej sa chorí a trpiaci sviatosťne stretávajú s Kristom, aby im ulavil v bolesti a posilnil ich v slabosti. Sväté pomazanie je sviatosť Kristovej lásky voči chorým. Kristus v nej udeľuje chorým dary vykúpenia. Nimi pomáha telu i duši chorého. Rozmnožuje Boží život a dáva posilu Duchu Svätého, aby trpezlivo znášal bolesti a premáhal pokušenie zlého ducha. Niekedy odpúšťa aj hriechy, ak je chorý v bezvedomí a nemôže prijať sviatosť zmierenia.

Svätého pomazania sa nesmieme báť. Ved' sa v ňom stretávame s Kristom, ktorý prináša úľavu a pomoc. Pre zdravých je táto sviatosť pomazania chorých výchovou k milosrdnej láske ku chorým a k ochote opatrovať ich a slúžiť im. Amen.

Milosrdenstvo voči chorými medzi nami praktizujeme formu modlitby. Často sa za nich modliame, aby vedeli niesť svoj kríž trpezlivo a odovzdane do Božej vôle. Modlitba za chorých je nástroj nášho milosrdenstva, ktorý máme ustavične po ruke. Niet účinnejšej pomoci našim drahým chorým, ako ich v modlitbe odporúčať do Božej milosrdnej priazne. Pamätáme, že človek lieči, ale Boh uzdravuje. Modlitba za chorého je ten najúčinnjší liek, ktorý mu môžeme poskytnúť v utrpení.

Ale modlitba je zároveň aj pre samotného chorého tá najlepšia zdravotná procedúra. Drahí chorí, modlite sa aj za to, aby vás Pán, ak je to jeho svätá vôľa, uzdravil a zbavil bolesti. Takejto modlitbe nás učí sám Pán Ježiš v Getsemanskej záhrade: „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ (Mt 26, 39) Ale ešte viac sa modliajte za to, aby vám dal silu utrpenie trpezlivo znášať a schopnosť využiť ho na svoje vlastné posvätenie i na posvätenie sveta.

Naši chorí sú prví, ktorí čakajú a potrebujú naše milosrdenstvo, ale sú a majú byť aj sami darcami milosrdenstva pre druhých, keď svoje bolesti a utrpenia obetujú za spásu sveta. Oni nielen zobrazujú tvár trpiaceho Krista, ale sa mu aj pripodobňujú, keď sa ako on, obetujú za druhých.

Mons. Pavol Janáč